

Μια φορά και 3 παράλληλα σύμπαντα παρά πέρα, σε μια Γη παρόμοια με την δική μας θα συναντήσουμε τον πρωταγωνιστή της ιστορίας μας τον Γιωργάκη ή Κωστάκη ή οποίο άλλο όνομα σας ανάβει τα λαμπάκια και δεν θα το δίνετε στο παιδί σας.

Αφήστε με να σας δώσω μια γεύση από το τοπίο, νησάκι, διακοπές, έρημοι δρόμοι, μέσα στην νύχτα ο κύριος Υπεύθυνος- Γιωργάκης στο αυτοκίνητο να γυρίζει τον κολλητό του τον κύριο ανεύθυνο-Κωστάκη στο σπίτι μετά από μια έξαλλη νύχτα. Το αυτοκίνητο σταματάει ξαφνικά και τα φωτά τρεμοπαίζουν ή ίσως να ήταν τα μάτια του Γιώργου που προσπαθούσε να δει ποιον παραλίγο να χτυπήσει. Του πήρε λίγο χρόνο για να καταλάβει τι γινόταν γύρω του, ίσως έφταιγαν τα 2-3 παραπάνω ποτά που ήπια (ενώ ήξερε ότι θα οδηγούσε γιατί μόνο αυτός ήταν αρκετά υπεύθυνος για οδηγήσει το αμάξι του) ή ο ανύπαρκτος φωτισμός στους επαρχιακούς δρόμους.

Ο Κώστας είχε ξυπνήσει από το απότομο φρενάρισμα ,που του έδωσε απλόχερα έναν μώλωπα στο μέτωπο του, τον οποίο θα είχε αποφύγει αν φορούσε ζώνη αλλά μάλλον δεν θα ταίριαζε με τα ρούχα του. Βγήκε από το αυτοκίνητο και άφησε να ξεχυθεί στο πεζοδρόμιο ο πλούσιος εσωτερικός του κόσμος μαζί με κάτι που έμοιαζε με το μεσημεριανό του. Ο Γιώργος βγαίνει και αυτός από το αυτοκίνητο για να δει αν η κοπέλα είναι καλά. Βέβαια αναρωτιόταν περισσότερο αν ο ίδιος ήταν καλά.

Δεν βλέπεις πολύ συχνά ανθρώπους ξημερώματα να βγάζουν βόλτα την χελώνα τους. Αν μπορούσαμε να δούμε τι συμβαίνει στο κεφάλι του Γιωργάκη θα ήταν κάπως έτσι: "Υπάρχει λογική εξήγηση! Είναι απλώς ένας περίεργος σκύλος. Ίσως κάποιος έριξε κάτι στο ποτό μου." Πάλι καλά που δεν ξέρει ο κόσμος τι σκέφτεσαι χρυσό μου. Αλίμονο στους φιλόζωους. Η κοπέλα έσκυψε για να δώσει λίγο λάχανο στην χελώνα. Σίγουρα όχι σκύλος. Το αν έριξε κάποιος κάτι στο ποτό σου αγαπητέ δεν το γνωρίζει ούτε ο παντογνώστης αφηγητής χάσαμε το μέτρημα.

Ρώτα την πως είναι γιατί στην κυριολεξία ξημερώσαμε και αυτή η νύχτα δεν μπορούσε να γίνει πιο παράξενη. Η λογική εξήγηση έρχεται από την κοπέλα ,που είχε βγει για πρωινό τρέξιμο και έφερε στην καημένη χελωνίτσα να φάει. Προσπαθούσε να την μετακινήσει από ένα χωράφι που ήταν γεμάτο σκουπίδια. Στο ίδιο χωράφι που πριν 10 χρόνια πέταξες ένα μπουκαλάκι νερό αλλά μην ανησυχείς για αυτό, του κάνει παρέα το πλαστικό από τον καφέ σου που πέταξες εκεί χθες.

Όλα αυτά έβαλαν σε σκέψεις τον Γιωργάκη, όλοι ήταν σώοι από το ατύχημα. Γυρίζοντας σπίτι ο Γιώργος αποφάσισε να αναλάβει το μέρος της ευθύνης του. Πήρε στο σπίτι του την χελώνα και αποφάσισε να την μεγαλώσει και προθυμοποιήθηκε να μαζέψει τα σκουπίδια στο χωράφι μαζί με την καινούρια φίλη που απέκτησε. Και όλοι έζησαν αυτοί καλά και η χελώνα καλύτερα; Προφανώς και όχι! Ο τύπος ξέχασε να ταΐσει την χελώνα και η χελώνα έφαγε τον λαχανόκηπο της γιαγιάς.

Τώρα το ερώτημα είναι παίρνεις την ευθύνη ή κατηγορείς την χελώνα; Δεν ξυπνάς μια μέρα και γίνεσαι υπεύθυνος, είναι κάτι που το εξασκείς με κάθε απόφαση, είναι μια επιλογή. Μπορεί σε κάποιους τομείς της ζωής να είσαι υπεύθυνος στην δουλειά, στην οικογένεια, στους φίλους ενώ σε άλλους τομείς η πρόοδος σου να είναι πιο αργή και από χελώνας. Όμως η προσπάθεια μετράει, πάρε το χρόνο σου, πάρε την ευθύνη, παρ'το πάνω σου.